

ת"פ 29135/08-15 - מדינת ישראל נגד ל א

בית משפט השלום באשקלון

10 פברואר 2016

ת"פ 29135-08-15 מדינת ישראל נ' א(עציר)

ת"פ 1529-10-14

ת"פ 16798-03-15

ת"פ 29133-08-15

לפני כבוד השופט אבשלום מאושר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ל א(עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמית חומרי

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד ליבת אזולאי

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

ביום 19.1.16 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירות כדלקמן:

אישום מס' 1

תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

אישום מס' 2

עמוד 1

איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

על פי האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, ביום 16.7.15, בשעה 16:00 לערך, בדירתו שברח' *** באשדוד, תקף הנאשם שלא כדין את אמו, הגב' ר א (להלן: האם), בכך שדחף אותה אל מחוץ לבית וירק על פניה, ללא הסכמתה.

מיד ובהמשך, איים הנאשם על האם בפגיעה שלא כדין בגופה ובנכסיה, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה, באמרו "האוטו זה שום דבר אני אתן לך את המכה הגדולה" וכן "היום לא אני שרפתי את האוטו וגם את הבית אני אשלח משהו אחר".

בהמשך, בשעה 18:26 לערך, בתחנת המשטרה שבאשדוד, בזמן שס ב, בן זוגה של האם (להלן וכן בתיקים המצורפים: המתלונן) התלווה אליה במטרה להגיש תלונה, איים עליו הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופו ובחירותו, בכוונה להפחידו או להקניטו, באמרו שידאג שהוא יילך על כסא גלגלים וכן שגם אם הוא יהיה בכלא הוא ידאג שהמתלונן יהיה על כסא גלגלים.

על פי האישום השני לכתב האישום המתוקן, ביום 9.8.15, בשעה 12:00 לערך, באשדוד, איים הנאשם על האם בפגיעה שלא כדין בגופו של המתלונן, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה, באמרו "אני אחתוך לבן זוג שלך את הזין".

הנאשם צירף את ת"פ 16798-03-15, בו הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירה כדלקמן:

איומים - שתי עבירות לפי סעיף 192 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 3.1.15, בשעה 20:00 לערך, בדירת האם שברח' *** באשדוד, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בנכסיה, באמרו "אני אדאג שישרפו לך את הבית", וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

מיד ובסמוך, בדירת האם, ניגש הנאשם אל המתלונן ששכב במיטתו ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו או בחירותו, באמרו "תדע אני אדאג שיעשו אותך נכה עוד השבוע, אני אדאג לחתוך לך את הרגליים יבוא משהו עם רובה וייתן לך ירייה במצח", וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

הנאשם צירף את ת"פ 1529-10-14, בו הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום, ובעבירה כדלקמן:

היזק במזיד לרכוש - עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

על פי כתב האישום, ביום 18.8.14, בשעה 13:00 לערך, עת התגורר המתלונן עם אמו ברח' *** באשדוד, ניטש ויכוח בין המתלוננת לבין הנאשם על רקע רצונה של המתלוננת שהנאשם יחדול מגידופיו כלפיה. בהמשך, במטבח הדירה, שבר הנאשם את הקומקום החשמלי, המיקרוגל ומכונת הכביסה, בכך שהפילם ארצה ושבר את דלתות המקרר, בכך שעקר אותם ממקומם והשליך מצרכים מתוך המקרר ארצה.

במעשיו, הרס הנאשם את הנכסים במזיד ושלא כדין.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתבי האישום וב"כ הצדדים הודיעו כי הטיעונים לעונש יהיו פתוחים.

הנאשם יליד 1972 ולחובתו 17 הרשעות קודמות.

כמו כן לנאשם מאסר מותנה בן 7 חודשים חב הפעלה.

טענות ב"כ הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירה וכן לעברו הפלילי של הנאשם ולערכים המוגנים בהם חטא הנאשם: הגנה על שלומו וכבודו של אדם, הגנה על אוטונומיית הפרט. מתחם הענישה בגין עבירת איומים לגישת המאשימה בין מאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר. בסופו של יום מבקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה בן 7 חודשים במצטבר, מאסר מותנה מרתיע, פיצוי, הפעלת התחייבות בסך ₪ 2,000 והתחייבות נוספת בסך ₪ 5,000.

הגיש פסיקה.

מנגד, ב"כ הנאשם טוענת כי המדובר בנאשם בן 40, חולה סכיזופרניה, נמצא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. בעברו כמות לא מבוטלת של אשפוזים על רקע איומים כלפי אמו. הגישה מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם (נ/1). כמו כן ציינה כי הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, חסך העדת האם. הנאשם עירי ואין לו אף אחד מלבד האם. לגישה המתחם צריך להיות עד 12 חודשי מאסר. הנאשם נמצא בכלא "מגן" בהליכים טיפוליים ובנסיבות אלו מבקשת להתחשב בנאשם.

הגישה פסיקה.

מדיניות הענישה

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושת אלו: ראשית, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן במסגרתן של עבירות האלימות במשפחה, הינו זכותו של האזרח להגנה על שלומו, בטחונו ושלמות גופו. העבירות נועדו להגן על הצד החלש במשפחה מפגיעה של בעל הכח הפיזי או הכלכלי, המנצל בין היתר את רגשות האהבה, הפחד, הבושה או התלות של הקרבן בו.

בע"פ 2037/92 בן דוד נ' מדינת ישראל התייחס בית המשפט העליון לצורך בהחמרת הענישה במקרי אלימות בתוך המשפחה:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך וייתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו וייראו, הן מי שהורשע במעשי האלימות והן עבריינים בכוח".

ראה גם הדברים שנאמרו בע"פ 9469/03 מדינת ישראל נ' פלוני:

"מעשי אלימות במשפחה כמעשיו של המשיב אינם נחלתם של עבריינים, בין עבריינים מועדים ובין עבריינים קלים. ידענו מניסיונו כי גם אנשים שבחיי היום-יום התנהגותם התנהגות נורמטיבית היא לכל דבר ועניין, עלולים לנהוג באלימות קשה בביתם פנימה. מסקנה נדרשת מכאן היא, כי העובדה שנאשם הוא אדם נורמטיבי, לכאורה, בחיי היום-יום, אין בה בהכרח כדי ללמד על התנהגותו בביתו. עוד נאמר, כי העובדה שהתנהגותו של אדם היא התנהגות נורמטיבית על דרך הכלל, לא היא בה כדי להקל עימו שעה שמתנהג הוא באלימות כלפי בני משפחה שהם חסרי-אונים לידו".

בעבירות של אלימות במשפחה נבחן כל מקרה לגופו, ובכלל זה נבחנים חומרת האלימות ועוצמתה, נסיבותיה, תוצאותיה, הישנות העבירות, המלצות שירות המבחן, השתלבות בהליך טיפולי, עמדת המתלוננת והסיכוי לחזרה לחיים משותפים.

בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 378 נידון האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת..."

המחוקק הביע דעתו בדבר העונש הראוי לעבירת האיומים, בקבעו כי "המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים".

באשר לעבירת ההיזק בזדון לרכוש, הערך החברתי המוגן בגדרן הוא הערך של הגנה על הקניין, זכות חשובה המוגנת אף בחוק יסוד.

להלן דוגמאות ממספר גזרי דין שניתנו בעבירות תקיפה סתם בין בני משפחה, איומים והיזק לרכוש במזיד:

ברע"פ 4781/06 **עמרני נ' מדינת ישראל** (11.6.06) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הקל את עונשו של נאשם בעל עבר פלילי, בין היתר בעבירות אלימות, שהורשע בתקיפה סתם של אביו הקשיש, בכך שירק עליו, באיומים עליו ובהעלבתם וגידופם של שוטרי התחנה אליה הגיע, והושת עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, מהם ינוכו ימי מעצרו, ויופעלו בחופף שלושה מאסרים מותנים.

ברע"פ 3420/11 **חאג יחיא נ' מדינת ישראל** (11.5.11) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי שהודה והורשע בשתי עבירות של תקיפה סתם כלפי אחותו, בכך שתקף אותה, היכה אותה, הניח שמיכה על ראשה וריסס עליה מבקבוק של קוטל חרקים, ובמקרה אחר תקף אותה, אחז בשערות ראשה והיכה באמצעות ידיו בראשה. הנאשם נידון בערכאה הדיונית ל-18 חודשי מאסר בפועל והופעל בעניינו מאסר על תנאי בן 5 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו בחופף ובמצטבר, כך שנקבע שירצה 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי אין דופי בעונש שהושת על הנאשם.

ברע"פ 6453/08 **לניאדו נ' מדינת ישראל** (21.7.08) נדחה ערעורו של נאשם שהודה והורשע בשתי עבירות של תקיפה סתם, עבירה של תקיפה הגורמת לחבלה, חמש עבירות של איומים, עבירה של הפרת הוראה חוקית ושתי עבירות של ניסיון תקיפה, בכך שתקף את אמו ואיים עליה וכן נהג באלימות מילולית כלפי בנו, תקף את אחיו ואביו וניסה לתקוף את אחותו. הנאשם גם איים על אמו בסכין ובהזדמנות אחרת הפילה במדרגות והכה את אחיו במוט ברזל בסמוך לשחרורו בתנאים הכוללים צו הרחקה ממשפחתו. הנאשם נידון ל-15 חודשי מאסר, מהם 10 בפועל והיתרה על תנאי והופעל עונש מאסר מותנה של 7 חודשים, חלקו בחופף, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש הולם בהתחשב במכלול השיקולים, לרבות חומרת העבירות, העבר הפלילי המכביד ותסקירי שירות המבחן.

ברע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם צעיר ללא עבר פלילי, שבאותה עת היה תלוי נגדו תיק פלילי של החזקת סכין, שהודה והורשע בעבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר (איים עליה כי יהרוג אותה) ונידון לארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים ולענישה נלווית, חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ ופיקוח של שירות המבחן. בית המשפט העליון קבע, כי לא נמצא פגם בהחלטה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

ברע"פ 10797/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.3.06) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. בגין עבירת התקיפה הושת על הנאשם עונש של שמונה עשר חודשי מאסר, מהם תשעה לריצוי בפועל והיתרה על תנאי, ובגין עבירת האיומים נידון לחמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו. בנוסף, הפעיל בית המשפט בחופף עונש מאסר מותנה בן תשעה חודשים בגין עבירת אלימות קודמת. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו חורג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מהסוג שביצע.

ברע"פ 4231/14 **בנסוסן נ' מדינת ישראל** (24.6.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של תקיפת אסיר, באיומים על סוהר שנזעק לעזרתו של האסיר ובאיומים על שוטרים אשר לקחו את המערער לתחנת המשטרה. על המערער הוטלה שנת מאסר בפועל, אליה צורפו שלושה מאסרים מותנים שהופעלו בגין עבירות האיומים, ובסה"כ שנתיים מאסר בפועל.

ברע"פ 4902/14 **צבאן נ' מדינת ישראל** (16.7.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הקל את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור שכוונו כלפי סוהרים. תקופת המאסר שהושתה על הנאשם בבית משפט השלום כללה הפעלת עונש מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, 6 חודשי מאסר בפועל, 3 מתוכם במצטבר ובסה"כ 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי המליץ שתקופת המאסר תקוצר ותרוצה כולה בחופף להפעלת עונש המאסר המותנה ונקבע כי הנאשם ירצה 5 חודשים בפועל.

ברע"פ 4182/14 **עידאת נ' מדינת ישראל** (9.7.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בעקבות הודאתו והרשעתו בעבירות של איומים, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. המערער נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לאחר שכשל ניסיון שיקומו והופקע צו מבחן שהוטל עליו למשך תקופה של 18 חודשים.

בתיקים שלהלן, נידונו נאשמים בגין עבירה של היזק לרכוש במזיד, כשהיא נלווית לעבירות חמורות יותר:

ברע"פ 3255/09 **דהן נ' מדינת ישראל** (6.7.09), אישר בבית המשפט העליון עונש של 10 חודשי מאסר בפועל שהושת על נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה של ממש נגד בן זוג ואיומים, וכן בעבירות נוספות מאותו סוג ובעבירה של היזק לרכוש במזיד שיוחסו לו בכתב אישום נוסף ובהן הודה, וזאת חרף העובדה שאינו בעל עבר פלילי מכביד ובהתחשב בתסקיר שירות המבחן בו יוחסו לו הודאה חלקית וקושי לקחת אחריות, ולא ניתנה המלצה טיפולית. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת אינו חורג מן הראוי ואף נוטה לקולא.

ברע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** (21.1.13), אישר בית המשפט העליון עונש של 8 חודשי מאסר בפועל שהושת על נאשם שהורשע בשני אישומים באותו כתב אישום. במסגרת האישום הראשון יוחסו לנאשם עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן משפחה, איומים והיזק לרכוש במזיד. במסגרת האישום השני יוחסה למבקש עבירה נוספת של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן משפחה. הערכאה הדיונית קבעה כי חרף עברו הנקי של הנאשם, ולמרות הבעת חרטה וקבלת אחריות, הרי שלאור חומרת העבירות ותוכנם השלילי של תסקירי שירות המבחן, נדרשת ענישה מוחשית שיהא בה בבחינת מיצוי הדין עם הנאשם. בית המשפט העליון קבע כי הערכאה הדיונית לא סתתה בגזר דינה מרף הענישה הראוי בנסיבות העניין.

ברע"פ 6979/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.9.09), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום שהרשיע נאשם נעדר עבר פלילי על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות והיזק בזדון, בכך ששבר חפצים והכה את אשתו באמצעות מקל בכל חלקי גופה, מכות שבעטין נגרמו לה חבלות. הערכאה הדיונית השיתה על הנאשם 3 חודשי מאסר ושתי תקופות של מאסר על תנאי, זאת בהתחשב בעדות האישה כי אין מדובר באירוע אלימות בודד, בהיעדרות הנאשם ממפגשים טיפוליים בשירות המבחן, חוסר מודעותו לפסול שבמעשיו כפי שעלה מפגישותיו בשירות המבחן והיעדרותו מדיוני בית המשפט. בית המשפט

המחוזי דחה את הערעור, לאחר שהגיע למסקנה כי העבירות ונסיבותיהן מצדיקות עונש שיכלול רכיב של מאסר בפועל. יחד עם זאת, הוחלט למתן את רכיב המאסר על תנאי. בית המשפט העליון קבע, כי נסיבותיו האישיות של המבקש נלקחו בחשבון ע"י הערכאות הקודמות, אולם אל מול אלו עמדה החומרה המופלגת שהיתה גלומה במעשיו, עליה היה צריך להגיב ביד קשה.

בענייניו, הנאשם התעמר באמו- מולידתו ונהג כלפיה באלימות פיזית, אם כי לא ברף הגבוה של החומרה (דחף וירק), ובעיקר באלימות מילולית, אשר הופנתה גם כלפי בן זוגה, וכללה איומים שפגעו בשלוות נפשם, ביטחונם וחירות פעולתם של אמו ובן זוגה, שכן בחינת המלל מלמדת על פגיעה חמורה ברכבה ובביתה של אמו, וברף לא מבוטל של פגיעה בחיי בן זוגה. במקרה שלישי ונוסף, הנאשם גם הזיק בזדון לרכושה של המתלוננת.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם את האירוע בתיק העיקרי הינו בין מאסר קצר לבין 7 חודשי מאסר, מתחם הענישה ההולם את האירוע שבת"פ 16798-03-15 הינו בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בגין כל אחת מעבירות איומים ומתחם הענישה ההולם את האירוע שבת"פ 1529-10-14 הינו בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר לבין מאסר קצר.

בקביעת עונשו של הנאשם שלפניי, בגדרי המתחם, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים-

לחומרה, הבאתי בחשבון את מעשיו המכוערים של הנאשם כלפי אמו ובן זוגה.

לקולא, יש לשקול את הודאת הנאשם המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, ואת העובדה כי הנאשם העדיף "לנקות" שולחן ולצרף את התיקים התלויים ועומדים כנגדו וכן העובדה כי מדובר בנאשם בעל רקע פסיכיאטרי ואכן נמצא בטיפולם במסגרת המעצר.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים :

1. מאסר בפועל למשך 7 חודשים.

מורה על הפעלת מאסר מותנה חב הפעלה בן 7 חודשים כפי שהוטל בת"פ 35151-04-13 בביהמ"ש השלום באשדוד ביום 20.2.14, לריצוי במצטבר לתיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. מורה על הפעלת ההתחייבות בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתה, כפי שהוטלה בת"פ 35151-04-13 בביהמ"ש השלום באשדוד ביום 20.2.14.

הסכום ישולם עד ולא יאוחר מיום 30.3.2017.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

4. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון ו/או עבירת איומים ו/או עבירה של היזק לרכוש במזיד.

5. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך ₪ 1,500 שלא לעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא, למשך 3 שנים מיום שחרורו.

לא יחתום, ייאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום א' אדר א'
תשע"ו, 10/02/2016 במעמד
הנוכחים.
אבשלום מאושר, שופט

הוקלדעלידיאלינורגנות